

که باری تهندروستی زۆر باشه و چاوهکانی رووناکیهکانی ده‌وریه‌ر زۆر به‌باشی ده‌بینیت و ئه‌و په‌له‌شی که له‌سه‌ر ئیوچه‌وانی دروست ببوو، به‌هۆی چه‌ند نه‌شته‌رگه‌یه‌کی جوانکاری وه‌کوو جارانی لیها‌توو و به‌لکوو جوان‌تریش . کچه‌که و براده‌ره‌کانی سه‌ریان له‌وه سوپما بوو، که بۆچی ئه‌و کورپه له‌و می‌هنه‌ته‌ی کچه له‌گه‌لی نه‌بووه و له نه‌خۆش‌خانه سه‌ردانی نه‌کردوو، له‌کاتی‌کدا په‌که‌مین و ئاخیرین که‌س که کچه‌که چاوه‌پێ بووه سه‌ردانی بکات، ئه‌و بووه .

کچه دوا‌ی شیفای ته‌واو، له نه‌خۆش‌خانه ده‌رچوو، به چاوی گریان‌وه، سه‌سه‌رتی ئه‌و ئازاری دووری کورپه‌ی ده‌کیشا که چۆن ئاوه‌ها بیوه‌فا بووه له‌گه‌لی؟ بۆ ئه‌وه‌ی ده‌ردی دل‌ی خۆی پێ بلێ، له‌دوا‌ی گه‌را، کورپه له تاقیگه نه‌ما بوو، له‌دوا‌ی ئه‌و رووداوه، شوین نه‌ما له‌دوا‌ی نه‌گه‌پیت، که‌چی نه‌یدۆزییه‌وه، له سیحری ونبوونی ئه‌و کورپه، کچه دۆش داما بوو .

له‌کۆتایی بیری له شویننیک کرده‌وه، کورسیه‌که‌ی نزیک نافوره‌ی ناو پارکه‌که، که جیژوانییان بوو و په‌یمانی خۆشه‌ویستیان لێ ده‌گۆرپییه‌وه . بۆیه چوووه ئه‌و شوینه و بینی وا کورپه له‌سه‌ر کورسی دانیشتوووه و چاویلکه‌یه‌کی ره‌شی له‌چاوه، په‌که‌سه‌ر چوووه پێشی و ده‌ستی به‌گریان کرد، به‌لام ئه‌وه‌ی زیاتر دل‌ی داخو‌رپاند، کاتی‌ک بینی کورپه‌که هه‌ر ته‌ماشاشی ناکات و وه‌کوو ئه‌وه‌ی هه‌ر که‌سیش له به‌رانبه‌ری نه‌بییت .

دوا‌ی چه‌ند چرکه‌یه‌ک کچه‌که، بۆی ئاشکرا بوو، که خۆشه‌ویسته‌که‌ی کو‌پێر بووه، پاش ئه‌وه‌ی هه‌لساوه به گۆچانه‌که‌ی هیواش هیواش که‌وته ری .

کچه‌ی داماو به‌ بینینی ئه‌و رووداوه له هۆش خۆی چوو، دووباره‌ گه‌یاندرایه‌وه نه‌خۆش‌خانه .

دوا‌ی هاتنه‌هۆش خۆی و پرسینی له‌و دۆکتۆره‌ی که چاره‌سه‌ری چاوه‌که‌ی کردوووه، بۆی ده‌رکه‌وت که ئه‌و چاوانه‌ی که ئیستا پێی ده‌بینیت، ئه‌وه چاوه‌کانی عاشقه‌که‌یه‌تی، چونکه پاش ئه‌وه‌ی کورپه دیته لای دۆکتۆر و بیئومیدی بینی چاوانی مه‌عشوقه‌که‌ی پێ راده‌گه‌یه‌نیته . به نه‌پنی ریکه‌وتنیک له‌گه‌ل دۆکتۆر ده‌کات، که هه‌ردوو چاوه‌کانی له ری نه‌شته‌رگه‌یه‌ک ده‌ره‌پین و بیکاته چاوانی خۆشه‌ویسته‌که‌ی .

وێردی سه‌ر زوبانی که‌س و نزیکه‌کانیان، راسته‌قینه‌یی گه‌تی نیوان ئه‌و دوو مه‌عشوقه، مه‌لۆتکه‌ی باخی ژیانانی گه‌شبینانه به‌سه‌ر رووی شاره‌که‌دا و‌لا کردبوو .

رۆژنیکان کورپه‌که، خه‌ریکی کاروباری تاقیگه بوو، وینه‌کانی ده‌شوشته‌وه و هه‌موویانی ریکده‌خست بۆ ئه‌وه‌ی به‌یانی بۆ موشته‌ریه‌کانی ئاماده بکات، پاش ته‌واو بوونی له کاره‌که‌ی وه‌کوو هه‌موو رۆژنیک ئامیر و که‌ره‌سته‌کانی ریکخسته‌وه و له شوینی خۆیانی دانا، به‌لام قه‌پاخی په‌کێک له شوشه‌کانی دانه‌نايه‌وه، که ماده‌ی کیمیایی تاییه‌ت به شوشته‌وه‌ی تیدا بوو، له‌سه‌ر ره‌فه‌ی تاییه‌ت دانا و ژوو‌ره‌که‌ی داخست . ئه‌و رۆژه کچه‌که به‌هۆی هه‌ندیک کاری تاییه‌ت به ماله‌وه نه‌ها‌توووه تاقیگه .

بۆ به‌یانی کچه‌که زوو هاته تاقیگه، بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و وینه‌ی که له‌لای بوو، له تاقیگه به‌یشواته‌وه، ده‌رگای ژووری تاییه‌تی شوشته‌وه‌ی کرده‌وه . ئه‌وکاته‌ی به دانیشته‌وه، خه‌ریکی شوشته‌وه‌ی وینه‌کان بوو، بۆ پشوو‌یه‌ک هه‌ستایه‌وه سه‌رپێ و ده‌ستی به‌و شوشه‌یه قه‌پاخ کراوه‌یه که‌وت، که دوینی خۆشه‌ویسته‌که‌ی له‌بیری چوو‌بوو، دا‌یخات . کاره‌ساتیک روویدا، که له پێشبینیدا نه‌بوو .

ماده‌ی کیمیاییه‌که‌ی نیو شوشه‌که، رژایه نیو چاوی کچه‌که و دونیای له‌پیش تاریک بوو، هاوار و قیژه‌یه‌کی لێ هه‌لسا، ئاسمانی شاره‌که‌ی ته‌زاند، فرمیسی ته‌زاند نیو هه‌وره‌کان و بارانیکی به‌خو‌ری باراند، به‌خیرایی گه‌یاندرایه نه‌خۆش‌خانه و په‌که‌سه‌ر خرایه ژێر چاودێری تاییه‌تی پزیشکه‌وه .

له‌وکاته‌دا ترپه‌ی دل‌ی کورپه له‌گه‌ل زه‌نگی مۆبایله‌که‌ی لێیدا، هه‌واله جهرگه‌په‌که‌یان پێ راگه‌یاند و چۆکیان شکاند . کورپه له‌گه‌ل گریان و فیغان، زانی و بیری که‌وته‌وه، که دوینی له‌بیری کردوووه، قه‌پاخی شوشه‌که‌ی دانه‌خستوووه و ئه‌و هۆکاری ئه‌و مه‌رگه‌ساته بووه .

به‌په‌له‌پرووزکی خۆی گه‌یانده نه‌خۆش‌خانه و ناخۆشترین هه‌والی له دۆکتۆره‌که گوتی لێ بوو، کاتی‌ک پێی گوت «به‌داخه‌وه کچه‌که هه‌ردوو چاوی له‌ده‌ستداوه!!» .

ده‌زانن، ئه‌و کورپه چ هه‌لو‌یستیکی نواند؟ چوو هه‌موو ئه‌و وینه‌ی له رابوردوو به‌یه‌که‌وه گرتبوویان، درپاند و بۆ ئه‌وه‌ی له یادگاری خه‌یالیدا به‌سپێته‌وه، براده‌ره‌کانی نه‌پنی ئه‌و هه‌لسوکه‌وته‌یان نه‌زانی؟ چۆن و بۆ وایکرد؟! پاش چه‌ند رۆژنیک براده‌ره‌کان سه‌ریان له کچه‌که دا، بینیان